

Л О В И

М М Е Н Т

ГАЗЕТА СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ ЛНУ імені Івана Франка

Які вони – ПОЦІЛУНКИ?

*"Поцілунок – це троянда,
даруй його лише тим, хто гідний її"*
Невідомий автор

Наукова назва процесу поцілунку – філематологія. Не таємниця, що поцілунок завжди викликає позитивні відчуття. Тоді, коли тебе цілує кохана людина відбувається щось дивовижне. Що саме – розповідь далі. А з того, як цілує тебе кохана людина, можна зробити висновки про певні риси її характеру.

Цікаве з історії...

Японці ще за часів Адама і Єви, незважаючи на великі втрати калорій, висловлювали свої почуття на відстані, кланяючись. І чим більше, тим краще. П'ятнадцять поклонів адресат може сприйняти як зневажливе привітання, сорок п'ять викликає непогане враження. Щоб переконати партнера у щирій повазі до нього, поклонів повинно бути не менше ніж 90. Як на інопланетян дивились колись жителі "Країни сонця, що сходить" на європейське подружжя, яке привселюдно цілувалося. В середині XIX сторіччя, коли з'явилися перші переклади японською мовою літературних творів з Європи, перекладачам спеціально довелось винайти новий ієрогліф на позначення слова "поцілунок".

Коли ж з'явилася традиція цілування в самій Європі? Як стверджують фахівці, почуттєвих поцілунків давні європейці не знали. Не має про поцілунки згадки і в античних джерелах, наприклад, у творах Гомера. За часів правління імператора Тиберія було виголошено вердикт, який обмежував право на привселюдний поцілунок. Що ж стосується інтимних поцілунків, то римляни вважали їх привілеєм подружньої пари. Виявляти свої почуття у такий спосіб дозволялося лише у відлюдді. Порушників чекало суворе покарання. Сенатору Маніліусу довелось навіть залишити своє крісло на Капітолійському пагорбі через те, що він постійно цілував свою дружину в присутності дорослої дочки.

Теперішні жителі планети, яких надихнули поради медиків про користь поцілунків, стали не тільки вдаватися до поцілунків в інтимній обстановці, але й робити це привселюдно і навіть встанов-

лювати рекорди в цьому приємному занятті. Наприклад, у місті Ріміні на Адріатичному узбережжі Італії споруджено величезний прозорий басейн у формі серця. Тут щороку проходить Міжнародний чемпіонат зі спортивних поцілунків під водою. Під схвальні вигуки глядачів у басейн занурюються сотні людей. Складність полягає в тому, щоб під наглядом суворого журі протриматися якомога довше під водою, в пристрасному поцілунку. За словами організаторів, основна мета чемпіонату – зблизувати людей. Цікаво, що багато хлопців і дівчат до змагань навіть не були знайомі, а багато пар утворилися тільки тут. Світовий рекорд підводного поцілунку складає 2 хв. 18 сек, і встановлено його було в далекому 1980 р. Тошіаки Шіраї та Юкіко Нагатаї з Японії.

За даними дослідження, 2/3 населення Землі вперше поцілувалися в 14 років! Німці – нація, яка найбільше цілується. В середньому вони дарують за день 3,2 рази в щічку і 1,2 один одному інтимні поцілунки.

(Продовження на стор. 3)

МИ НА Л О В И Л И:

Діяльність НТС	2
ІСТОРІЯ ПОЦІЛУНКІВ	3
Про сесію та Болонський процес	5
РЕЗУЛЬТАТИ літературного конкурсу	6
Як досягти успіху	7

Болонський процес

У когось від цих слів мурашки біжать по спині, а в когось на обличчі з'являється усмішка. Не всі студенти, напевно, знають що це за система, звідки вона взялася і чому на неї переходить освіта України. А насправді все дуже просто: зібрались якось разом представники різних європейських країн і вирішили створити єдиний освітній простір.

Сам же Болонський процес на рівні держав було започатковано 19 червня 1999р. у Болоньї (Італія), коли 29 міністрів освіти від імені своїх урядів підписали документ, який назвали "Болонська декларація". Цим актом країни-учасниці узгодили спільні вимоги, критерії та стандарти національних систем вищої освіти і домовилися про створення єдиного європейського освітнього та наукового простору до 2010 року. У межах цього простору мають діяти єдині вимоги до визнання дипломів про освіту, працевлаштування та мобільності громадян, що істотно підвищить конкурентноспроможність європейського ринку праці й освітніх послуг. Тобто "Болонською декларацією" було прийнято загальну систему порівняльних освітньо-кваліфікаційних рівнів, зокрема, через затвердження додатку до диплома; запровадження в усіх країнах двох циклів навчання за формулою 2 + 3, при цьому перший, бакалаврський цикл має тривати не менше трьох років, а другий, магістерський – не менше двох, і вони мають спирятися на європейському ринку праці якраз як освітні й кваліфікаційні рівні; створення систем кредитів відповідно до європейської системи трансферу оцінок, включно з постійним навчанням; сприяння європейській співпраці щодо забезпечення якості освіти, розробка порівняльних критеріїв і методів оцінки якості; усунення перешкод на шляху мобільності студентів і викладачів у межах визначеного простору.

На всіх етапах Болонського процесу було проголошено, що цей процес добровільний; полісуб'єктний; такий, що ґрунтується на цінностях європейської освіти і культури; такий, що не нівелює національні особливості освітніх систем різних країн Європи; багатоваріантний; гнучкий; відкритий; поступовий.

(Продовження на стор. 5)

■ ПЕРШИЙ КУБОК СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ ОТРИМАВ СВОГО ГОСПОДАРЯ

Фото М. ШЕВЧЕНКА (ФОП-13)

Перший матч між командами відбувся четвертого грудня і закінчився розгромною поразкою філософів 1:9. Хоч на полі проходила доволі рівна гра, проте індивідуальні дії та чудова техніка команди політологів вже у першому таймі змусили воротаря філософів Володимира Олінкевича п'ять разів витягати шкіряну кулю з власних воріт. Особливо в першому матчі відзначився політолог Алозі Роланд, а ось у команди філософів ніяк не виходило з останнім пасом, і у підсумку – за весь матч п'ять голевих моментів та лише один гол.

3 четвертого по сьоме грудня у спорткомплексі університету вперше пройшов турнір з міні-футболу на Кубок Студентської ради філософського факультету. Після двох зустрічей між командами політологів та філософів – 2:0 на користь політологів.

Друга зустріч цих команд відбулася через день – шостого грудня. Початкові хвилини матчу стали повною протилежністю першої гри. Філософи захопили ініціативу і першими відкрили рахунок. Проте після цього гра вирівнялася і на перерву команди пішли за рахунком 3:3. Вихід у другому таймі на паркет нових сил суперника розвіяв усі надії філософів на позитивний результат та третю гру – 4:9 – перемоги політологів.

Третя гра таки відбулася, але її швидко можна назвати товариською, адже дві перемоги у попередніх іграх гарантували команді політологів Кубок Студентської ради філософського факультету. Перемогли політологи і третій раз, а гра закінчилася святом та врученням призов команді-переможниці. Як і обіцяли організатори турніру (Студентська рада факультету), команда політологів

отримала Кубок, грамоту і приємний подарунок. Кращими у своїх командах було визнано капітана команди політологів Олега Лавріка, а у філософів героєм став воротар Володимир Олінкевич, який, незважаючи на кількість пропущених голів, не один десяток разів ставав на перешкоді форвардам суперника та шкіряній кулі.

За проведення турніру Студентська рада філософського факультету дякує своєму викладачеві з фізичної культури та спорту Роману Кичмі, директорові спортивного клубу університету Юрію Яремчуку, Андрію Наконечному та завідувачеві кафедри фізичного виховання і спорту університету Ромі Сіренко і обіцяє, що на початку березня пройде ще один такий турнір, до участі в якому запрошуються команди з усіх спеціальностей філософського факультету.

Володимир ТЕЛЮК

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ ТА АСПІРАНТІВ МОН

◆ ЧИ МОЖЛИВО ПОДОЛАТИ ПІРВУ МІЖ МРІЄЮ ТА РЕАЛЬНІСТЮ

Історія заснування Наукового товариства розпочинається з кінця 2004 року, коли студенти теперішнього V курсу кафедри філософії вирішили об'єднатися у Філософський гурток з метою сприяння науковій роботі студентів. Однак невдовзі їх об'єднання на деякий час припинило свою діяльність. З наступного навчального року з ініціативи деканату знову зібралися ті, кому була небайдужою доля філософії. Проте таких студентів виявилось не так вже й багато. Спочатку товариство очолювали викладачі та аспіранти. Вони читали додаткові лекції, організовували диспути. Та все-таки в їхній діяльності не існувало єдиної концепції, а без неї не змогло б довго проіснувати і саме товариство. Тому ще через рік один з найскравіших представників Філософського гуртка – Павло Бартусяк – вирішує змінити ситуацію радикальним способом. 8 вересня 2006 року він збирає найактивніших студентів факультету, оголошує своє бачення Наукового товариства, висуває жорсткі вимоги до учасників засідань та пропонує для затвердження нову концепцію та статут. Однак завідувач кафедри філософії не відразу погоджується на такі зміни та не приймає вимоги, вважаючи їх недемократичними. Та все-таки, з часом, Павло досягає свого. Він стає керівником Філософського гуртка й перше, що він робить на новій посаді, – це змінює його назву на більш відповідну. Відтоді на нашому факультеті існує Наукове товариство студентів та аспірантів МОН. Що ж ховається за цими трьома великими літерами?

М – це метафізика – наука, яка розкриває загальні принципи та суть певних явищ;

О – це грецька літера „Т” – означає „теос”, тобто „Бог”;

Н – це натура, або природа.

Він символізує метафізичну спрямованість, та це не означає, що на засіданнях ми лише будемо читати „метафізику” Арістотеля, метафізична спрямованість символізує ширше ставлення до місії „Наукового

товариства”. І якщо в глибині душі людина відчуває себе філософом, то перед нею стоїть обов'язок слідувати своєму покликанню (чи призначенню) до кінця. Адже як казав один мудрець: „Єдине, від чого ми не можемо втекти, – це від своєї суті”. Засідання, на яких читають та обговорюють регулярно – щоп'ятниці. Мета засідань – надати студентам можливості оприлюднювати результати своїх наукових пошуків. Члени товариства розробляють метафізичні проблеми, прагнуть дослідити сутність багатьох процесів і явищ, вивчити закономірності різноманітних феноменів, зрозуміти суперечності, що існують у природі. Вони створюють свої теорії, пояснюють та обґрунтовують влаштування світу. На засіданнях ведуться дискусії, обговорення, у ході яких студенти-філософи намагаються знайти та пізнати істину. У цьому їм допомагають аспіранти та викладачі. На сьогодні найбільший інтерес до Наукового товариства виявляє Андрій Йосипович Дахній, який всебічно підтримує будь-які починання молодих людей.

Подібне товариство існує в Києво-Могилянській академії. Однак там воно працює на значно вищому рівні. Складається з декількох секцій, кожна з яких має свого окремого керівника. На думку Павла, у ЛНУ ім. Івана Франка студентів, по-справжньому зацікавлених у філософії як такої, є дуже мало. І навіть серед активних учасників зібрання є студенти, які мають більше прагматичні цілі (наприклад, стати помітними серед викладачів, які також його відвідують), ніж внутрішній інтерес до наукової проблематики. Тому поки що Наукове товариство нашого факультету ще не здатне піднятися до кийківського рівня.

Однак його учасники на чолі з керівником Павлом Бартусяком мають намір найближчим часом створити ще одну секцію Товариства

під назвою „Греко-латинський кабінет”, на якій розглядали би творчість грецьких і латинських вчених, їхню роль та внески у філософську науку. Як вважає Павло, це мало б виглядати як читання творів мовою оригіналу з наступним перекладом та їх обговоренням. Наприклад, опрацювання Нового Завіту грецькою мовою чи листа Г. Сковороди – латинською. Такий задум переслідує три мети: по-перше, це сприятиме кращому вивченню та засвоєнню мов; по-друге, допоможе звільнитись від чужих інтерпретацій, і, нарешті, дасть змогу навчитись самостійно інтерпретувати філософські твори. Також існує ідея створення ще однієї філії Товариства – читання одного автора. Швидко це все, цим автором буде Гайдегер. Добре було б, якби кожна з цих секцій очолювали різні люди, що підпорядковувались би одному керівнику. Крім того, з цього семестру планується видавати періодичний журнал, в якому студенти мали б змогу друкувати свої наукові роботи та дослідження в галузі філософії. Також у журналі можна буде знайти переклади творів Т. Шевченка чи інших українських вчених латинською мовою. У березні Наукове товариство спільно з деканатом організують конференцію, на яку запрошуються студенти та викладачі Києво-Могилянської академії. Її метою є підвищення наукового рівня факультету, а також широке залучення студентів до філософських пошуків.

Як бачимо, плани учасників Наукового товариства овіяні світлою ідеєю розвитку однієї з найдревніших і найдивовижніших наук – ідеєю розвитку Філософії, що дала початок існування багатьом іншим науковим галузям та напрямкам. Тому будемо сподіватись, що в наших колег усе вдасться і вони втілюватимуть свої прагнення в життя!

Оксана МОТЛЮК, ФФП-41с

■ Які вони – поцілунки?

(Початок на стор. 1)

Хто багато цілується, на думку американських дослідників, живе на 5 років довше і рідше звертається по допомогу до лікарів. Під час поцілунку наш організм виділяє велику кількість гормонів – нейропептидів. Вони мають здатність знищувати віруси і бактерії. Деякі нейропептиди подібні до анальгетиків – вони майже в 200 разів сильніші за морфій! Під час поцілунку пришивається пульс аж до 110 – 120 ударів за хвилину в чоловіків, і до 180 – у жінок! Уявляєте?! При кожному поцілунку – губи в губи – бере участь понад 30 м'язів обличчя, завдяки чому шкіра розгладжується, стає пружнішою, краще постачається кров'ю. А з калоріями відбуваються фантастичні речі – у Вас на 12 калорій менше завдяки трихвилинному поцілунку! Є така думка, що через поцілунок передаються віруси, та це не зовсім правильно. Так, бактерії передаються, та в кожній людині є антитіла, які перешкоджають зараженню інфекцією.

Які бувають поцілунки...

Сухий поцілунок

Він тільки хоче поцілувати, але не робить цього насправді. Це говорить про те, що короткотривалі стосунки і флірт – не для нього. Така людина надійна. Вона шукає другу половинку на все життя.

Поцілунок "напад" (напружений поцілунок)

З такою людиною не варто пов'язувати свої стосунки надовго навіть у мріях, для неї насолодою є лише короткотривалі стосунки.

Поцілунок "дружка"

Особа потребує тісного контакту з коханою людиною. Вона завжди мусить обняти свою другу половинку. Така людина шукає вірності і, знайшовши її, ніколи не зрадить.

"Професійний" поцілунок

Це не звичайний поцілунок, а поцілунок-феєрверк. Кожен раз така людина цілує по-іншому, по-новому. Це, зазвичай, захоплює і заворожує, та, на жаль, такі люди не вірні й ненадійні в повсякденному житті.

Англійські та німецькі психологи провели спеціальне дослідження і прийшли висновку, що поцілунок може, деякою мірою, розповісти про людину і навіть, частково, визначити її майбутнє. Вивчивши різні види поцілунків (поцілункові "у повітря", еротичні, цнотливі, почуттєві, з метою примирення, вимушені тощо) між сотнями добровольців, учені побачили такі закономірності. Так, наприклад, приблизно 80% чоловіків і жінок нахилиють голову праворуч, коли хочуть поцілувати людину. Це свідчить про те, що вони більш емоційні, ніж ті 20%, що цілуються, схилиючи голову ліворуч. Також психологи запевнили, що цілуватися корисно для здоров'я, що поцілунки є передмовою позитивного вирішення проблем і труднощів. Ті,

хто цілує свою кохану людину щоранку, рідше потрапляють в автомобільні аварії, менше піддаються професійним захворюванням, у них досить висока зарплата.

Поцілунки – рекорди

Найтриваліший поцілунок було зафіксовано 5 грудня 2001 р. в Нью-Йорку. Луїза Альмедовар і Річ Ленглі з Нью-Джерсі невідвимо цілувалися впродовж 30 годин 59 хвилин 27 секунд. Ще один американець А. Е. Вольфрам з Мінесоти 15 вересня 1990 р. під час фестивалю, який проходив у його штаті, за 8 годин поцілував 8001 людину. Так, він спромігся цілувати нового "партнера" кожні 3,6 секунди. А найбільш насичений на поцілунки фільм – це "Дон Жуан" (1926 р.). У ньому налічується 191 поцілунок.

При поцілунку очі закоханих переважно заплюсують. Хоча 9% і чоловіків, і жінок не закривають очей. Чому так? Над цим питанням замислився вчений із Сингапуру і запропонував власну гіпотезу. Отже, люди поводять себе так з трьох причин. По-перше, ті, хто цілується, опускають повіки, аби уникнути надмірності почуттів. По-друге, – щоб не бачити доволі неприємного видовища – неприродних рис свого партнера. Третя причина, властива не всім, – це скромність. "Деякі вважають, що люди заплюсують очі, щоб не ставити свого партнера у незручне становище, а самому сконцентруватися на відчутті близького контакту і кохання. Вони просто не бажають, щоб їм заважали", – говорить учений.

Під час поцілунку закохані передають один одному 60 мг води, 0,7 мг білка, 0,7 мг жирів, 0,4 мг солей, 0,16 мг секретів і мільйони бактерій! Дев'ять із десяти дорослих бережуть спогади про свій перший поцілунок. Якщо скласти всі наші поцілунки (зокрема дружні), то вийде, що ми віддаємо цьому приємному заняттю два тижні життя!

Ось такі вони **ПОЦІЛУНКИ!** Тож цілуйтеся на здоров'я!!!

Олена КРИВЕНКО, ФФП-41с

*Зупини хоч на вічність цю мить!
Чи хоча б назавжди зупини!
Я так хочу, щоб в світі був мир,
Щоб не було в світі війни!*

*Збережи почуття у душі!
У своїй і чужій збережи!
Напиши про любов у вірші!
Світлий слід по собі залиши!*

*Відшукай хоч струмок добра,
У морях бід і зла відшукай!
В кожній РАдості дух бога РА,
В кожній ніжності, начебто рай.*

*У житті є без ліку скарбів.
Лиш поміть, доторкнись і відчуй!
Добери кілька лагідних слів
Й тим, хто поруч в цю мить, подаруй!*

Юлія ТИМОЧКІВ, ФФП-41с

■ МУКАЧЕВО

Красиве, на перший погляд, європейське місто з гарненькими вулицями і будиночками, овіяне низкою легенд і загадкових історій. Навіть мешканці міста з впевненістю не можуть сказати, чому їх місто так називається. Чи то через млин, мука якого вкривала довкілля білим кольором, чи то від тих страждань нещасних майстрів, які будували славнозвісний замок Паланок...

А фортеця ця здавна була відома своєю неприступністю і міцністю, багато разів її намагалися завоювати чи знищити, багато разів змінювалися і її власники. Особливої уваги заслуговує Федір Коріятович, небіж литовського князя Ольгерда. Коріятович почав розбудовувати замок, перетворивши його на свою резиденцію. Тоді замок складався з квадратної башти – донжона, оточеної квадратом стін із круглими вежами по кутах. Навколо Замкової гори, що підносилася над містом десь на 70 метрів, викопали рів, оточили його зсередини дубовим частоколом – паланком (що й дав назву для замку). За паланком жили майстри, які обслуговували замок, а у випадку облоги – обороняли його. Після смерті князя у 1414 р. замок переходив з рук у руки, а з кожним власником міняв свій вигляд. У XVII ст. Замок Паланок набув типових середньовічних рис із високими вежами і міцними бастіонами.

Однак туристів приваблюють не лише міцні стіни фортеці, а й те, що ховається за ними. В сучасному замку вже не живуть князі й княгині, але навряд чи пропадуть безслідно спогади про них. Чого лише варта Ілона Зріні, що своєю хоробрістю не раз захищала замок від ворожого війська... Скільки ще екскурсоводи будуть переповідати легенду, як Федір Коріятович обманув чорта, аби у фортеці була питна вода, і показувати величезний колодязь... Мало хто відмовиться потримати цього ж князя за палець і загадати бажання, яке, кажуть, обов'язково здійсниться, а тому слід у своїх задумах бути вельми обережним, щоб не наробити собі чи ще комусь лиха.

Замок є головним туристичним об'єктом Мукачєва, а тому місцани добре постаралися, і вмістити у нього і музей, і картинну галерею, і, навіть, виставку сучасної мукачєвської промисловості. Стандарти обслуговування також європейські. Велике значення має рівень вихованості і поведінки самих туристів. Ніхто не забороняє тобї фотографувати, за що в інших музеях попросять додаткову оплату; ніхто за тобою не наглядає – роби що хочеш, тільки знай, що експонати обприскані отрутохімікатами, тому їх краще не рухати.

А ще з бастіонів замку відкривається неймовірний краєвид на місто.

Замок, звичайно, – річ хороша, але це не єдине місце, яке слід оглянути в Мукачєво. Місто приємно здивує своєю багатою гамою. В центрі міста, як годиться, стоїть красуня-ратуша бірюзового кольору, пішохідна площа, пам'ятники, кольорові середньовічні будиночки...

Місто багате на церкви й каплиці, серед яких вирізняється каплиця Св. Мартіна. Побудована вона ще в далекому XIV столітті. Кам'яна однефна споруда з гранатовою апсидою і круглою вежею з гострим завершенням. Стіни з контрафорсом, портал з аркою. У стінах вузькі стрілчасті вікна, стелі перекриті зірководібною системою ребер періоду пізньої готики.

Не варто оминати увагою і православний жіночий монастир на Чернечій горі (навколо якого також ходять легенди), також і інші храми, театр та Палац Ракоці. Останній був збудований за часів зламу архітектурних стилів, коли бароко прийшло на зміну Ренесансу. Проте свого сучасного вигляду палац набув вже після доповнень у середині XVII ст. за проектом австрійського архітектора Йохана Бальтазара Ньюмена.

Отож, любі друзі, не витрачайте даремно часу. У нашій країні теж є на що подивитися. Крім того, дорогою можна досхочу надивитися на неповторну красу наших Карпат, чи почитати цікаву й корисну книжечку. Ну, а щоб не було сумно, – беріть зі собою друзів, і вперед, Мукачєво чекає!

Руслана ЧУДЯК, ФФК-21с

«...Тому що в Україні не будують хмарочосів»

На філософському факультеті навчається багато цікавих неординарних людей! Якраз таким є Трикоза Назар (випускник 2006 року), який, будучи студентом політології, відзначився своєю активністю та умінням діяти. Він був першим головою Студентської ради. Назара називають генератором ідей, який не лише висловлював їх вголос, але й одразу втілював у життя. Однією з таких ідей було створення студентської організації, яка допомагала б молоді відстоювати свої права, вирішувати різні проблематичні питання, тобто для полегшення студентського життя. Незважаючи на саркастичні зауваження з боку інших студентів та не студентів, насмішки та певні перешкоди, ідея стала реальністю і була названа Самоврядуванням (відомо, що в Європейських країнах при університетах існують студентські об'єднання — самоврядування, завданням яких є захист прав студента). Сміливці, які повірили у цю ідею і „вступили в нерівний бій” за право її існування, — це Олінкевич Володимир, Пивоваренко Марта, Кушнір Анастасія, Козін Валерій, Брик Ярина та інші. Саме з народженням самоврядування ми можемо насолоджуватися вечірками від факультету, і якщо вас не хочуть заселяти в гуртожиток через невідомі причини або у вашій кімнаті немає ліжка, якщо стала така прикрість і хтось нахабно порушує ваші студентські права, тепер ви знаєте куди можна звернутись за допомогою і бути впевненим, що вам не відмовлять.

Коли представникам нашої газети випала така можливість знову зустрітись із Назаром, безперечно, ми попросили його відповісти на декілька запитань для нашої газети (він не міг відмовити, адже створення газети філософського факультету теж входило в його плани). Ну, і звичайно, ж перше питання, яким поцікавиться „ще студент” у „вже випускника”, чим же ш він займається після закінчення університету.

- За спеціальністю я не працюю. Хочу побувати і працювати в різних краях, знайомитися з різними людьми. Спробувати себе в різних сферах.

? - **Назаре, ти кажеш, що хочеш побувати в різних краях. Це маєтись на увазі за межами Львова, чи за межами України?**

- І за межами України також. Я думаю поїхати, може, на рік за кордон, попрацювати, а потім повернутись.

? - **Поясни, а чому за кордон? В Україні теж можна працювати і заробляти гроші.**

- Тому, що в Україні не будують хмарочосів.

? - **Тобто!**

- Я люблю висоту. Саме на висоті я серед своїх, там свобода, немає бруду. А коли спускаєшся, знов доводиться занурюватись в сірість та буденність.

? - **А де ти зараз працюєш?**

- На сьогодні я працюю в Буковелі з людьми, світогляд яких абсолютно різниться від мого і це цікаво. Як говорив Карл Маркс „Середовище визначає свідомість”, але я хочу заперечити, бо саме свідомість визначає буття. І так було, коли я вчився. Мені не подобалося те, що я бачив, я хотів це змінити. Студенти мали об'єднатись і боротись за свої права. Саме це ми намагались створити, тому оголосили про перші збори. Може прийшло не багато людей, але хто хотів, той прийшов. На мене дивились як на кпруна, не вірили, що у нас щось вийде. Багато хто говорив, що „так, це хороша ідея, ви спробуйте і якщо вийде — ми приєднаємось”, але мало хто хотів бути першим.

? - **А чим конкретно ви займались?**

- Боролись із порушенням студентських прав, влаштовували вечірки, допомагали знаходити роботу...

? - **Як шукали роботу для студентів?**

- У багатьох була така проблема, і якщо не знаходили конкретно місця, принаймні вказували шлях, а далі вже людина сама обирала, чи їти по ньому, чи ні.

? - **Назаре, а що спонукало тебе до створення студентської організації?**

- Бажання діяти. Я не збирався залишатися осторонь, тихенько сидіти і миритися з тим, що вважав несправедливістю.

? - **Зараз, коли ти закінчив університет, чи задоволений тим, що залишилось після тебе?**

- Так, мабуть, так. Мені взагалі говорили, що коли я піду, все розсипеться, нічого не буде. Але я бачу, що це не так. Самоврядування досі існує, нехай часом воно шкутильгає, повзе, перевертається, але скрізь є злеті і падіння. Та все ж в ньому підтримується життя і воно буде розвиватись.

Як справжній випускник нашого факультету, Назар ставиться до життя по-філософськи, з надією в серці та готовністю до дій. Він говорив, що у Львові у нього залишилось багато друзів, які

радо його зустрічають і підтримують. Тому ми вирішили запитати декількох його друзів про нього.

■ Сашко Шнайдер

„Це людина, на яку можна покластись, з якою можна мати справу. Він висуває ідею, закочує рукави і працює над реалізацією. Не шкодує свого часу, думає про інших. Позитивно соціально спрямована людина, яка не лише говорить, але й робить. Хотілося би наголосити, що Студентська рада таки була створена. Він робив це не лише для себе, звичайно, там є і власні амбіції, але більше для людей. Це було майже безнадійно, але він зробив. З нього всі сміялись, навіть я не дуже вірив, але допомагав. Він зрушив камінь з місця, а це найважче і найголовніше”.

■ Валерій Козін

„Не можу сказати, що він був мені другом, бо друг — це для мене дуже... але, так, він був мені другом. Ми робили одну справу, я вірив в його справу. У нього потенціал і високі можливості. Те, що він поїхав простим робітником, характеризує його як дуже сильну або дуже слабку людину. Він хороший друг, я так думаю, бо мені він не був ворогом. Та в Назара і ворогів, здається, не було. Він дуже моральна людина, мабуть, тому він зараз в горах, а не робить кар'єру десь у владі”.

■ Михайло Навроцький

„Людина, яка є унікальним джерелом ідей, різних акцій тощо. І не просто говорить „давайте зробимо”, а вже починає робити. У Назара цікавий вплив на людей, вони тягнуться до нього. З ним легко все робити, допомагати чи просто бути компаньйоном. Ми потребуємо таких, як Трикоза. Він революціонер. Хоч кажуть, що загорявся і розум ці ідеї не вмщав, але їх так багато! Він може зробити з нічого щось, таким я його знаю”.

Друзі досі підтримують з ним зв'язок, але зауважили, що хотілось би більше. На рідній кафедрі політології також не забувають хороших студентів. Завідувач кафедри Микола Васильович Поліщук характеризує Назара як дуже хорошу людину, з великими амбіціями, хоча було мало підстав для їх реалізації. Людина типу Че Гевара, яка потребує революції. Микола Васильович згадує, що Назар також був старанним студентом, який добре навчався, хоча й не завжди вдавалось, адже не так просто пробитись серед такої великої кількості самодостатніх людей. „Він часто до мене заходив — мені це подобалось” — говорить Микола Васильович.

На мою думку, це і є підтвердженням того, що Трикозу Назара чекають у Львові як студенти, так і викладачі, просто його друзі і близькі люди. Мабуть, він, насправді, особлива людина.

Аня ПЕНДЮР, ФФП-41с

Увага! Лови момент!

Приймаємо пропозиції щодо героїв рубрики „Прожектор”. Напишіть, про кого і чому необхідно розповісти у наступному номері. Повідомлення надсилайте на e-mail: sgazeta@ukr.net або телефонуйте за номером 8(096)7409112 (Михайло).

фото О. ШНАЙДРА (ФФП-51а)

РОЗВІДКА

„Нарешті“. Думаю, ось пріоритетне слово студента, який склав іспити. Але дозвольте сказати собі „нарешті“ тільки той, хто завершив сесію, оминувши патологію, яку часто викликає вона у суб'єкта. Скажімо, чи то невезіння, чи то недосконалі критерії оцінювання або ще більш потужне поняття, що найчастіше породжує динамічне обговорення, сварки, а саме: її Величність Справедливість.

Про її природу і характер прояву можна говорити дуже багато. Та про це, можливо, колись і напишу. І все ж таки, щоб там не було, одні завершують сесію вчасно, віддаючись в обійми відпочинку; інші, твердо вірячи у несправедливе протікання процесу, зі словами на кшталт „Мене завалили!“ або „Я їм покажу!“ готуються до наступного штурму. Часто забуваючи про критичне запитання: „Можливо, саме в мені щось не гаразд?!“. Все це виглядає закономірно просто, чітко та ясно – „як завжди“. Незважаючи на це, на тлі баталії сесії стають чіткішими риси проблем, які під час мирного проходження семінарів і лекцій непомітні або ж нехтуються.

Сучасні події на теренах України асоціюються у мене із ситуацією, коли молода людина, ще не дозрівши, хоче отримати „все й одразу“. Так звані „юнацький максималізм“. Схоже відбувається в Університеті.

Сьогодні темою, яку жваво обговорюють, і яку я частково зачеплю у своїй статті, є Болонський процес. Отже, нібито з лікувальною метою і з метою „европеїти“ нашу попередню систему вводяться ін'єкції болонських ліків аби вбити попередню і настане триумф останньої. Але чомусь це „оздоровлення“ проходить дуже болючо і часто заплутано, зумовлюючи ще більший дискомфорт у взаєминах „викладач-студент“. Із впровадженням нових критеріїв оцінювання можна спостерігати ще більш труднощі.

Щоби краще зрозуміти проблему, я вирішив „розрізати“ і „заирнути“ в середину поняття тесту. Скажімо, тест для студента-математика – це поглиблення пам'яті, навиків мобільного оперування із знаннями, законами і формулами, швидке застосування їх на практиці та вікниці репрезентація результату. Інша ситуація у студента-філософа, для якого не є визначальним володіння „голим“ фактом, адже він має справу із розумінням сутності явища. Інакше кажучи, чи зуміє тест змусити суб'єкта мислити глибніше, заглянути всередину, наприклад, продемонструвати розуміння сутності „стрибка“ чи „єдності і боротьбу протилежностей“ у діалектиці? Що не завжди доступне мові. І ще, чи гарантує нам розв'язання тестових завдань усвідом-

лення проблеми „смерті Бога“ або ж поняття „надлюдини“ у Ніцше?! Врешті, чи спроможні ми збагненне (якщо воно таким є) відтворити у вигляді тесту? Міркування, що виникає стихійно, пізнає, рефлексує, не черпає своє наповнення тільки з простого знання історичного перебігу і тому не може бути виявленим у чомусь предметному, ще одним джерелом якого є щось відмінне, якого неможливо торкнутися.

Таке ж міркування у ситуації вибору. Візьмімо принцип „або, або“ відомого мислителя К'єркегора, у якому людина, обравши позицію, отримує результат, який не завжди є фіксованим для відображення, а може залишатись у свідомості суб'єкта переживань. І, очевидно, зводячи результат навчання тільки до відображення факту, який був в історії. Саме тому відкривається тільки частковий вхід у сферу рефлексії, яка є дуже складним процесом, і, через її складність, постає загроза для студента її відкинути. Адже у випадку вибору між легшим і складнішим можна піддатись спокусі легшого, так і не усвідомивши повною мірою важливості згаданого вище процесу. З цього випливає, що потрібний інший спосіб, щоб штовхнути суб'єкта в течію мислення, яка врешті принесе більшу чи меншу повноту розуміння. Власне, саме цей результат можливо піддати оцінці.

Ще в одну суперечливу ситуацію потрапляє студент, коли від нього вимагають самостійного опрацювання і, водночас, 100% відвідування пар. Адже для об'ємнішої праці потрібно більше часу перебувати в бібліотеці.

Ці та багато інших питань породжують стан, в якому ми перебуваємо сьогодні. І логічно зі сказаного вище випливає необхідність застосування вищої методології, якісно відмінної, яка була б адекватною для спеціфіки філософського факультету. Інакше є загроза, що студент-філософ так і не стане мислителем. Отож, у негативному випадку втрачається інтелект, який дає змогу усвідомити всю відповідальність історичної місії філософа перед духовною сферою людського існування і дати імпульс епосі, в якій живе.

Безперечно, прослідковуючи цю думку, можна її спростувати, піддати критиці, адже жодна створена людиною система (у цьому випадку Болонська) не застрахована від позитивних аспектів. І, посилаючись, певною мірою, на відомого мислителя у філософії науки К. Поппера, скажу, що, можливо, саме здатність її до спростування і забезпечує позитив.

Володимир ОЛІНКЕВИЧ, ФФФ-31с

(Початок на стор. 1)

А в травні 2005 року Міністерство освіти і науки України підписало декларацію про участь вітчизняних вищих закладів у Болонському процесі. Заплановано, що українська освіта повністю перейде на Болонську систему до 2010 року.

Отже, наші старенькі оцінки перевели на нову систему ECTS (Європейська система трансферу кредитів). За новою шкалою, до стандартного, національного набору оцінок додалися ще нові типи балів: дві четвірки, дві трійки і дві двійки. Колишня оцінка „відмінно“ тепер позначається латинською буквою А, „добре“ – В і С, „задовільно“ – D і E, F і FX – двійки, тобто „незадовільно“. Кожній оцінці відповідає певна кількість балів, які студент має набрати протягом усього семестру. Тому про принцип „від сесії до сесії живуть студенти весело“ тепер треба забути, адже доведеться накопичувати теоретичні знання і практичні вміння протягом усього семестру – інакше на іспитах набрати потрібну кількість балів не вийде ніяк. Найцікавіше у новій шкалі – це наявність двох „двійок“. Двійка F дає змогу студентів перескласти іспит. Двійка FX вимагає обов'язкового повторного вивчення дисципліни, причому вже на платній основі.

Ось так. Проте не слід забувати, що ця система в нашій країні і, зокрема, у нашому університеті тільки розвивається, достеменно її ще не знають ні викладачі, ні, тим паче, студенти. Різні факультети вибирають для себе найкращий варіант об'єктивного оцінювання. На філософському факультеті кожен студент протягом семестру може набрати максимум 60 балів, а решту – добирася вже на іспиті. У систему ECTS бали переводяться за такою схемою:

Відмінно	5	A	81-100	6.
Дуже добре	4	B	71-80	6.
Добре		C	61-70	6.
Задовільно	3	D	51-60	6.
Достатньо		E	41-50	6.
Незадовільно	2	F	20-40	6.
Незадов. без права перездати		FX	0-20	6.

Болонська декларація формулює три необхідні та достатні принципи, що вказують на позитив такої системи. Це – мобільність членів освітнього простору, насамперед студентів; привабливість освітнянських послуг (тут кожен ВНЗ повинен вказувати, чому варто навчатися саме в ньому) та можливість працевлаштування. Проте, на жаль, ці принципи в нашій державі ще не дуже й то виконуються.

Що ж до переваг Болонського процесу в нашому університеті, то до них передусім слід зарахувати можливість студента самому обирати ті дисципліни, які йому потрібні, за умовами кредитно-модульної системи.

А недоліки лише в тому, що, насправді, мало хто до кінця ознайомлений із тим, що таке Болонський процес і як він має бути застосований на практиці. А як результат – відсутність єдиної системи оцінювання, навіть у межах одного університету, адже студенту не

було б так важко переходити на нову систему, якби з усіх предметів оцінювали за однаковими умовами...

Водночас участь системи вищої освіти України в болонських перетвореннях має бути спрямована лише на її розвиток і набуття нових якісних ознак, а не на втрату кращих традицій і зниження національних стандартів її якості. Орієнтація на Болонський процес не має призводити до надмірної перебудови української системи освіти. Навпаки, її стан треба глибоко осмислити, порівнявши з європейськими критеріями і стандартами, та визначити можливості її вдосконалення на новому етапі. При цьому еволюцію системи освіти не слід відокремлювати від інших сфер суспільства. Вона має розвиватися в гармонійному взаємозв'язку з суспільством у цілому, беручи на себе роль його провідника.

Руслана ЧУДЯК, ФФК-21с

Щоб дізнатися реакцію студентів на впровадження Болонського процесу, ми вирішили поставити їм кілька запитань:

1. Чи пояснили Вам на початку семестру, за якою системою ви здобуватимете освіту?

2. Ваше враження від Болонського процесу.

3. Яка система виграє у порівнянні: Болонська, чи та, яка була раніше?

4. Що, на вашу думку, треба змінити у цій системі?

Ігор. ФФК-21с.

1. Так, пояснили. Але кожен по-своєму. Тобто, прийшов один викладач і пояснив свій варіант системи оцінювання, з якою ми повинні працювати, прийшов інший викладач з іншим варіантом. І так далі. В середньому вони відрізняються між собою на 25%. Кожен викладач сам вибирає, що оцінюється більшою чи меншою кількістю балів, і сам визначає ці бали. А трапляється й таке, що система змінюється протягом семестру і вже перед іспитом система не така, як була на початку.

2. 50х50, тобто минулого року у нас була зовсім інша система оцінювання, а цього семестру все „спаскудили“, адже кожен викладач по-різному трактує цю систему, складає її під себе. Немає єдиної системи оцінювання.

3. Болонська краща за попередню, бо ми більше

вчили протягом семестру. Але через те, що немає єдиної системи оцінювання всіх предметів, студенти змушені пристосовуватися до кожного предмету і по-різному працювати.

4. Систематизувати її. Зробити єдиною для всіх.

Остап, ФФФ-11с.

1. Пояснили, але що й до чого ми зрозуміли вже коли прийшла сесія.

2,3. Оскільки я не вчився за попередньою системою, то не можу сказати що краще. Якщо брати загалом, то Болонська система не була застосована, як така з усіх предметів. Тобто з деяких предметів у нас були тільки лекції, а там де було достатньо семінарів, то було все нормально.

4. Як на мене, то не треба чогось дуже змінювати, треба тільки, аби пройшов деякий час, щоб вона могла вкоренитися і розвиватися такою, якою має бути.

Валерій, ФФ1-21с

1. Була добре пояснена система оцінювання.

2. Нічого якісно нового не придумали. Щоправда, доводиться відвідувати усі пари та трохи більше вчитися самостійно.

3. Попередня. У теперішній системі не має „автоматів“, тобто не зараховують іспит на основі успішності протягом семестру. Саме цей критерій мене найбільше не задовольняє.

3. Вони досить схожі.

РЕЗУЛЬТАТИ ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ ТВОРІВ ПРО КОХАННЯ

В попередньому номері ми оголошували конкурс на найкращий літературний твір. За місяць нам надіслали багато цікавих, оригінальних віршів та оповідань. Було надзвичайно складно вибрати з них один найкращий. Адже справді кожен автор відзначається унікальним стилем написання, а тому — заслуговує на перемогу. Однак після довгих суперечок ми дійшли спільної думки, що переможців буде двоє. Один автор віршованих рядків, інший — прози. Для них ми підготували подарунки. Однак хочемо подякувати і іншим учасникам конкурсу за цікаві твори. Деякі з них ви зможете прочитати у стінгазеті, яка висітиме біля деканату. А ось і наші переможці:

Ранок

*Шкодную, але в грудях більше не болює,
І в голові нарешті спокій.*

*Шкода, але не можу більше йти,
Не дивлячись собі під ноги!*

*Мені набридло цілувати холод!
І помирати кожен вечір знову.
І кожен вечір затикати рот,
Щоб не сказати „Я кохаю!“ знову.*

*Я в розпачі покину свято,
Я в розпачі, бо серце не болює!
І ніби розвічилася ридати,
І ніби все завершилось за мить!*

*Тиша, попіл, ранок.
Все стихло. Більш немає крику.
В душі залишилась діра —
Велика ніша. Самотня, темна,
Лікувальна тиша.*

MUSKA

Де живе мій ангел

Де живе мій ангел!

Частина 1

Коли вона їхала маршрутною, то спеціально проїжджала на зупинку далі. Після пар довго стояла біля університету. Спеціально ходила тими вулицями, де вони зустрічались. Ночами телефонувала на його номер, але у відповідь чула: „Ваш абонент знаходиться за межею досяжності!“. І якби вона знала, де знаходиться ця межа, то пішла б туди обов'язково. В архіві її мобільного телефону ще й досі зберігалось не надіслане повідомлення для нього. Вона шукала будь-які сліди його присутності.

Можна подумати, що вона закохалась, але вона не вірить у кохання. Вона вірить лише у нього, у свого ангела...

Де живе мій ангел!

Частина 2

- Де живуть ангели?
- Скрізь, але твій ангел — на Сихові.
- А демони?
- Немає розмежування на ангелів і демонів. Це одна і та ж істота, але з різних боків.

- Як вони виглядають?
- На перший погляд, як звичайні люди, але якщо ти подивишся в його очі, то світ навколо зупиниться. Земля змучено скаже Сонцю: „Досить! Я втомила тебе наздоганяти!“. Всі фарби довкола змішаються до купи, бо його очі зіткані зі всього світу. В його очах і рай, і пекло, всі простори і часи. Ти не будеш знати, минуло 5 секунд, 2 хвилини чи година. Якщо він посміхнеться, ти ніколи в житті не забудеш цієї усмішки. Ти захочеш жити, щоб ще хоч раз побачити її.

- Ангели мають тіло?
- Ні. Якщо він доторкнеться до тебе, ти ніби відчуєш дотик, але це лише ілюзія, і ти цей дотик одразу ж забудеш.

- Ангели вміють любити?
- ... , - короткі гудки в телефоні...

А на вушко хтось невидимий прошепотів : «Навіщо зайві питання? Ти ж сама знаєш...»

КОРИЦЯ

ТАЄМНИЦІ

ДВОХ ПЛАНЕТ

На планеті наших стосунків відсутня гравітація. Замість того, щоб притягувати, ти вмієш майстерно відштовхувати людей. Ти лякаєш своїми заплутаними бажаннями і незрозумілою загадковістю. Насправді ж планета стосунків — проста і відкрита, хоч там свої закони і правила. Всі дії відбуваються під прямим кутом, це зручно і логічно. Там навколо — чіткі кольори, тому що плутанина заважає побачити головне. Там немає безкорисливих речей, кожна дрібниця має свою мету і призначення. Фантазії — конкретні, мрії — реальні. А у нас — непрохідні джунглі ілюзій, будь-хто спіткнеться.

Це правда: ця планета, на якій мешкаю я, надто застаріла — по ній ще досі бродять динозаври сумнівів, такі ж недовірливі і лякливі. Вони зазирають в обличчя навколишнім, сподіваючись віднайти в них відображення своїх палких реальних почуттів.

Невже на моїй планеті так мало сонця і я так багато хочу!?! Ні, мені потрібна всього лиш маленька зворушлива крапелька тепла. А головне — це душа, її, напевно, ніколи не зруйнує льодовитий океан та інший світ.

Я пригадую один подарунок на мій день народження. Не пам'ятаю, що було всередині великої блискучої коробки, але сама коробка була чудовою. Це була загорнена у золоту фольгу картонна коробка із широкою яскраво-червоною стрічкою, об'язаною довкола, і величезною червоною трояндою. Дивилась я на цей подарунок із величезним захопленням, боялась навіть доторкнутись. Нарешті наважилась і потягнулась до червоного пелюстка троянди, але він навіть не ворухнувся. Тоді я задумалась і обережно порухала стрічкою вправо-вліво. Але вона настільки міцно стягнула коробку, що мої слабкі спроби виявились зовсім безнадійними. Тоді до мене підійшов ти і, не сказавши жодного слова, сміливо обірвав з подарунка золотисто-червону троянду. А вона безвільно розсипала свої пелюстки у твої долони і перетворилась на... дві пом'яті червоні стрічки. Ти

стягнув їх із коробки і одним рухом розірвав золоту фольгу. Що було далі, я не пам'ятаю, тільки на очі набігла хвиля сліз.

— Навіщо ти знищив її? Навіщо? Навіщо!?! — скрикнула я.

— Але ж ти сама хотіла побачити, що там усередині! А це всього лише яскрава коробка.

Тоді мені ще був незрозумілий зміст твоєї таємної філософії. Але одне я усвідомила чітко: твій світ не такий, як мій, а мій — не такий, як твій. Я довго вчилася розмовляти мовою твого світу, і вона виявилась мені набагато важчою, аніж арабська чи японська. Виявляється, що моя улюблена фраза „Я впевнена, я це відчуваю“ зовсім не стосується інтуїції. І ніяк не може бути ключовим моментом у прийнятті рішень. Але ж мені так необхідна надія і віра у себе. Ти тільки підтримай мене і скажи, що все буде добре. Тоді я повірю тобі і заспокоюсь. Ні, це не за правилами твого світу. Це означає, що я сама повинна долати перешкоди, і переплюючись об сумніви, вибиратись із лабіринтів хитро сплетених думок. Але лабіринтами вони є тільки для мене. Для тебе це всього лиш вигадані ілюзії-почуття, безкорисливий непотріб, сміття у потоці свідомості.

Знаєш, а ти, напевно, — найбільш сумнівна істота у цій галактиці. І не одна сотня твоїх благородних намірів похована під шаром раціональних сумнівів. Крок за кроком я досліджувала чужий для мене світ і тебе, намагалась розгадати те, що, мабуть, так і залишиться таємницею. Я перестала мучити себе припущеннями, розкладаючи в уяві інший світ на частинки, тому що переконалася: в реальному світі це безсенсовно, адже ти — інший.

Ні, в чомусь ми з тобою все-таки схожі: зближуємось під силою тяжіння двох різних планет. Але все ж рухи наших душ проходять різними орбітами...

Христина САЙКО, ффП-22с

ЯК ДОСЯГНУТИ УСПІХУ?

Принципи щасливих та успішних людей

Мабуть, немає у світі такої людини, яка не прагнула б до успіху. Та чому деяким особам Фортуна посміхається постійно, а іншим — лиш у мріях? Чому одних доля підносить до небес, а до других повертається спиною? Що ж таке є в успішних людей, чого не вистачає всім іншим? І найголовніше — як стати одним із них? Отже, успішні люди:

*Як багато справ вважалися неможливими, доки вони не були виконані.
Пліній Старший*

✓ Чітко визначають свою мету

На думку психологів, більше щастить тим людям, які точно знають, чого хочуть. Поставивши перед собою чітку мету, наш мозок починає постійно працювати над завданням, відзначаючи всі можливості для його здійснення. І в один прекрасний момент настає „інсайт“. Ми не розуміємо, чому не вчинили так раніше. Це ж було очевидно! Тому люди з незначними здібностями, але які точно сформулювали свої бажання, є більш успішними, ніж суперталановиті особи з менш окресленою метою. Однак потрібно вербалізувати свої мрії. Часто нам здається, що ми точно знаємо, чого хочемо. Але якщо попросити людину проговорити своє бажання вголос, у більшості випадків їй не вдається цього зробити. Тому пам'ятайте, що правильно визначена мета — це вже половина її досягнення.

✓ Вміють планувати

Для того, щоб досягнути бажаного, насамперед потрібно визначити хоча б приблизний термін реалізації своєї мети. Необхідно спланувати конкретні кроки, які будуть здійснюватися найближчим часом. Для цього можна записувати у блокноті все, що Ви зробили для досягнення мети, а також те, чого Вам не вдалось зробити. Бажано завжди мати мінімум два плани для досягнення задуманого. Якщо якийсь з них виявиться невдалим, то пам'ятайте, що успішні люди ...

✓ Вміють вчитися на помилках

Помилки не варто боятися! Вони дають змогу не стояти на місці, а рухатись далі. Не помиляється лише той, хто нічого не робить. Однак, якщо Ви зробили помилку, поміркуйте, чому так сталося. Це допоможе уникнути хибних дій у майбутньому. Пам'ятайте: без аналізу помилок успіху досягнути практично неможливо.

✓ Вірять, що все в їхніх руках

Тому руки не опускають. Відомо, що люди з внутрішнім локусом контролю, тобто ті, які переконані, що все набуто (чи не набуто) є результатом їхніх зусиль (чи бездіяльності), швидше досягнуть успіху, ніж ті, хто завжди жаліється на несправедливість долі. Як казав Антуан де Сент-Екзюпері: „Якщо, бажаючи виправдати себе, я пояснюю свої біди лихою долею, я підкоряю себе лихій долі, якщо зрадою — я підкоряю себе зраді. Але якщо я приймаю всю відповідальність на себе, я тим самим відстоюю свої людські можливості“. Тому якщо думати, що від нас нічого не залежить, від нас нічого й не залежатиме. Адже ми керуємо своєю долею, а не доля керує нами. А хто вірить, той здобуває!

✓ Програмують себе на успіх

Мабуть, хоча б раз у житті кожен із нас помічав: те, чого ми

очікували в глибині душі, відбувалося насправді. І це не було просто співпадіння, адже наші сподівання й побоювання визначають сприйняття дійсності, поведінку, а також і ставлення до нас навколишніх. Страх перед хворобою, невдачею є, фактично, зворотнім боком переконання в тому, що це неминуче й, певною мірою, визначено долею. Тобто, боячись, наприклад, посваритись із близькою людиною, ми тим самим готуємось до можливої розлуки і так ... крок за кроком до неї наближуємось. Установка — це психічний стан готовності людини до певної дії. Це те, у що ми щиро віримо і чого прагнемо. Вона визначає і нашу поведінку, і переконання. Чому засвоєння прийому „позитивної установки“ здатне в прямому розумінні змінити життя, хоча і не гарантує безпеки від усіх можливих нещастя. Та все ж такі ризик у них потрапити істотно зникає.

✓ Налаштовані на позитив

Уміння бачити у всьому лише хороше й не помічати дрібних недоліків та неприємностей можна порівняти з талантом. На щастя, його можна в собі розвинути. Спробуйте роздивитись усе найкраще у своїх друзях, колегах, рідних. Зверніть увагу на те, як добре Вам живеться, яка хороша погода на вулиці (це нічого, що холодно). Як тільки Ви навчитесь із радістю йти в новий день, він відповість Вам взаємністю й подарує ще більше причин бути щасливими!

✓ Розраховують насамперед на свої сили

А не на сили своїх колег, друзів, батьків чи манну небесну. Ми самі можемо подолати більшість ситуацій, але нам часто просто лінь. Просити допомоги можна й потрібно тільки тоді, коли власні — душевні та фізичні — ресурси вичерпані.

✓ Довіряють своїй інтуїції

No comments.

✓ Не бояться ризикувати

Усі знають вислів: „Хто не ризикує, той не п'є шампанського“. Однак психологи стверджують, що більшість людей, яким дається шанс змінити своє життя на краще, ним ... не користуються. Навчитись бачити нову мету, перейти на більш оплачувану й цікавішу роботу, побудувати нові серйозні стосунки НЕМОЖЛИВО без ризику. Тому подумайте: чи справді Ви хочете щось змінювати? Чи ви надаєте перевагу надалі залишатись у тіні й заздрити тим, хто є успішнішим за Вас? Пам'ятайте, що Фортуна любить тих, хто дотримується принципу Генрі Форда: „Використовуй будь-який шанс, бо він може виявитись останнім“.

✓ Не сидять, склавши руки, а діють

„Якщо ти хочеш мати те, чого ніколи не мав, зроби нарешті те, чого ніколи не робиш!“ (Пезешкіан).

А тепер, знаючи, що такі успішні люди, усвідомлюючи їхні переваги, Вам залишається зробити вибір... бути одним із них.

Оксана МОТЛЮК, ФФП-41с

ВОКЗАЛ РОЗЛУКИ

*“Це розставання наче як провинна
Прокляттям нависає вже над нами...”*

Де б і коли б ми не були, ми завжди змушені прощатися. Прощаємось із частиною життя, з людьми, з подіями. Ми просто прощаємось! Прощаємось до завтра, до наступної неділі чи... назавжди.

Наше життя — вічний вокзал. Вокзал зустрічей, вокзал очікувань, вокзал смутку і радості, вокзал безперервного прощання.

Ненавжди вокзал!!! Це завжди сльози... Скільки їх тут було, скільки буде, скільки поїздів Львів — ... відправляється з колій; скільки надій він відбере, хоча... можливо, і додасть.

Мало хто задумується над цим, проте свідомо чи ні, у своєму житті ми прощаємось мільйони разів. І кожна така мить — це щось особливе, магічне і, як правило, супроводжується вона приємним очікуванням нових зустрічей. Але буває так, що прощання несе за собою океан невимовного болю... І що тоді?!

Я не звикну прощатися! Інколи, коли ми бачимо когось вкотре, не задумуємось про те, що більше не буде зустрічей з тією людиною, не задумуємось, що, можливо, не попрощались, не сказали найважливішого. Адже

пам'ятаєте слова Ліни Костенко: „...несказане лишилось несказаним.“? Тому так важливо вміти правильно і вчасно попроситися, щоб не шкодувати потім. Прощатися, ніби бачитеся востаннє, та не забувати, що „...кожен фініш — це, по суті, старт...“ Кожна теперішня розлука дарує шанс побачитись знову в майбутньому.

Безперечно, розлучатися сумно, та, можливо, це потрібно для того, щоб зрозуміти суть радості зустрічей, а, може, зуміти назавжди перегорнути сторінку життя. А, можливо, це лише одна з вічних трагічних мистецтв буття...

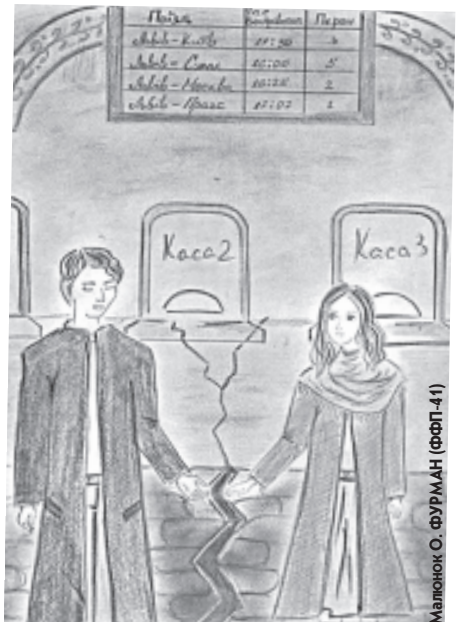
Мистецтво вміти розлучатися. Розлучатися без образ, зуміти сказати: “Вибач”, навіть, якщо найбільше Ваше бажання почути його самому! Так, напевно, світ стане хоч трішки світлішим і добрішим, а, заразом, і ми!

P.S.

*Розставатись назавжди не раджу я Вам,
Бо здивуєтесь як може статись.*

*До мостів, що коліс не спалили Ви
Доведеться не раз повертатись!!!*

Олена КРИВЕНКО, ФФП-41С

Малюнок О. ФУРМАН (ФФП-41)

РЕЗУЛЬТАТИ РУБРИКИ „100 КЛІТИНОК ДЛЯ ТЕБЕ“

Найкращі афоризми

- ◆ Почуття не потребують пояснень. Почуття потребують взаємності.
- ◆ Одноманітність життя – одноокість бачення.
- ◆ Тішся, доки живеш, бо живеш, доки тишишся.
- ◆ Хто не цінує життя, той його не вартий (Леонардо да Вінчі)
- ◆ Те, що нас вбиває, робить нас сильнішими (Ніцше)
- ◆ Один матч – це ще не весь чемпіонат.
- ◆ Обставини мінливі – принципи ніколи! (О. Бальзак)
- ◆ Не шкодуй за тим, що тобі не дісталось; не лови гав, коли саме дається в руки (П. Мирний)
- ◆ Кожна хвилина із заплющеними очима – це втрата 60 секунд світла.
- ◆ Хочеш бути щасливим – знайди себе!

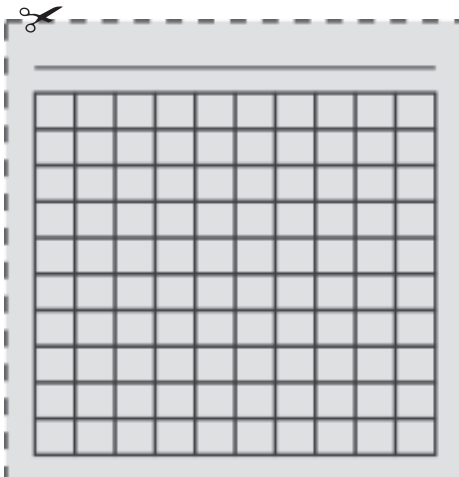

Корисна інформація

100 клітинок для тебе

Чого хочуть жінки?

Поділись ідеєю щодо найоригінальнішого подарунка на 8 Березня.

З нами можна звязатись:

e-mail: sgazeta@ukr.net

8 (096) 7409112 (Михайло).

Також можна надсилати свої повідомлення у скриньку студентського самоврядування біля деканату.

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Юлія Тимочків, Оксана Мотлюк,
Руслана Чудяк, Анна Пендюк.

Валерій Козін, Михайло Навроцький, Володимир Олінкевич,
Олександр Шнайдер, Павло Бартусяк.

Цей номер вийшов за сприяння деканату філософського факультету.

Видавничий центр Львівського національного Університету імені Івана Франка.
79000, вул. Дорошенка, 41, м. Львів.

Назва сайту

Для кого призначений

<http://www.phenomenal.ru/>

Допоможе вам розібратися з головою та навчитись її контролювати, щоб підготуватися до ненависного екзамену всього лише за одну ніч!

<http://tests.rin.ru/>

Підбір найрізноманітніших тестів – від рівня IQ і виявлення ступеню лідерства до жартівливих: „Чи правильно Ви чистите зуби?“

<http://art-dept.com/>

Зібране портфоліо найкращих фотографів та стилістів – одягу, мейку, інтер'єру та навіть їжі! Навчіться розкладати фрукти на тарілці так, щоб одержати шедевр; змалюйте цікаві ескізи футболок чи просто скажіть: „ВАН!“

<http://golovolomka.hobby.ru/>

Цей сайт для тих, хто любить різноманітні шаради та головоломки. Роздрукуйте пару задач – буде чим зайнятися дорогою на пари.

<http://www.wallpapers.ru/>

Доволі велика колекція різноманітних робіт з комп'ютерної графіки. Дивуйтеся і навчайтесь творити справжні шедеври на комп'ютері.

<http://www.magnumphotos.com/>

Це справжній скарб усіх найкращих фоторобіт світу. Дивуйтеся та набирайтеся ідей і досвіду в справжніх професіоналів.

<http://kinoguru.ru/>

На цьому сайті ви знайдете все про кіно: новини із життя зірок, фото своїх кумирів та багато іншого.

<http://www.wimstream.com/>

Сайт з багатьма цікавими кліпами з різних країн світу.

<http://fordesktop.ru/>

Найоригінальніші заставки для робочого столу ти знайдеш саме на цьому сайті.

ОГОЛОШЕННЯ

Увага! З початком нового семестру продовжує свою діяльність і Студентська Рада філософського факультету. Засідання будуть відбуватись кожного понеділка о 16.00. Збір біля деканату. Делегатів Студентської Ради просимо відвідувати збори.